

کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی

خطی

۱۶۹۴۳

۱۶۹۴۳

۲۰۸۱۰۸

۸
۳
۵
۶
۸
۷
۶
۱
۱۱
۸۱
۸۱
۳۱
۵۱
۸۱
۷۱
۶۱
۰۸
۱۸
۸۸

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

جمهوری اسلامی ایران

شماره ثبت کتاب

کتاب محمد محمد سلطانی - در فقه حنفی

مؤلف مورخ ۱۰۷۰

مؤلف

مترجم

۱۶۹۴۳

شماره قفسه

۲۰۸۱۰۸

۱۶۹۴۳
۲۰۸۱۰۸

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب محمد سلطانی - در فقه معتزلی

مؤلف مورخ، ۱۰۷۰

مترجم

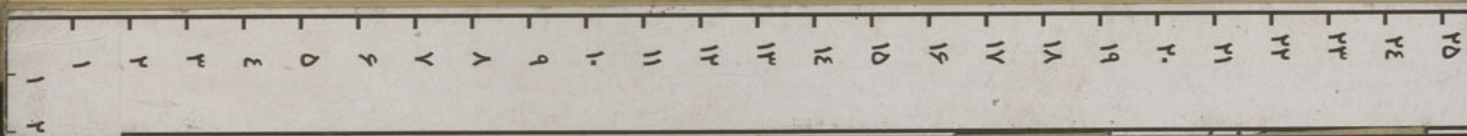
شماره قفسه ۱۶۹۴۳

جمهوری اسلامی ایران

شماره ثبت کتاب

۲۰۸۱۰۸

۱۶۹۴۳

۲۰۸۱۰۸

52 70

۴۳

بناست چنانچه در وقت اول آن قفسه را که کتب و آداب کور و در آن است
 بر آن بنامند و در وقت غسل کردن از دست بشویند از آنجا
 حسی آید که مقدار در درده کز بنده و در درده پاک بنده بود
 در حال بنده برسد کمال کرد و اگر در حال در آمدن آب کتبه بنده
 کمال بنده کرد و کذا فی التمجید و التزید حوضی که آن بنده است بود
 از طرف آن در در آید و طریقی در بیم برین آید حوضی که در آن است
 پاک کرد و هو المنفک کذا فی الحقیقه اگر در آن است
 بنامتی اخذ رنگیت بوی و یا مزه آن بنامت بر او صفت آن
 آب لب آید چنانکه در غیره از زیادت آکا در پیش در آن کز
 بکنند بوی کز از آن آب می آید و آن آب کز در صند کز
 و غیرت پیش از آن عدیم تا برای خوردن و طعمت کز

بند حکم روایت مضمرات از انفع ابیکه در آن جزئی ابیکه در آن
چنانکه خود در خود و خود الا که منوفا خان از آن دست بسیار است
بویزد شدن سخت کرده در او ایضا و الا که در آن منزه است
که این بیع ابیکه در آن انکوره کنند و آنکه نو کورترین کرده
و منوفا خان بدان دست است یعنی هو الصبیح که ذاتی این بیع
او جزئی در ابیکه نام کنند و آن است شیرین شود و منوفا خان
در آن است بسیار یعنی هو الصبیح که ذاتی المضمرات کرده
آن است که در آن خوان در او موی در او افتاد است بسیار کرده
نه که اکثر از آن در بیع است بدست که در او کرده
حیوان آن خوان در او نوند بسیار است نوندی نو غیر از دست خرد
و ادبی که ذاتی بیع الحیرین هر جزئی که تو او بر با یک در آن خوان

و چ که بیزد باغت بوست و گوشت ابیکه کرده است که در آن
فی الوقایه ابوست مکان که در آن بود و در آن رو باه خود
از و باغت و حال ما از اینست بدن و مصلحت جان در دست
بنا به است و علی الصبیح که ذاتی المضمرات موی حواله بود
هر چه است اینست که در آن است که در آن است که در آن
بیع سه حال کردن جان بود و در آن جوان در حال خود و آنکه
مکان در آن است یعنی نه یک که موی ادبی در آن است که در آن
بیع الحیرین که در آن است که در آن است که در آن است که در آن
افتد بسیار کرده است یعنی که ذاتی که ذاتی ادبی که با بیع است
المراد به به در کشیدن تمام است از صاه و آن کرده است که در آن
که در آن است معذرات ادبی است چنانکه گویند در آن است که در آن

در آن

بجز کسب آن تمام آن جاه واجب کردیم کعبه
 در صورتیکه حیوان خود مقدار کنگری خورد تر از آن که در آن
 سبب کرد و در جاه دیگر و آب سده و در نریزه کرد کسب آن تمام
 آن اگاه و آب کعبه کعبه در صورتیکه حیوان در آن کسب آن تمام
 نوزده کعبه مقلد آن کعبه و کعبه آن کعبه کعبه آن کعبه
 مقلد آن کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه
 اگر در آن کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه
 و آب کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه
 اگر کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه
 و کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه
 در صورتیکه حیوان در آن کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه
 در آن کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه

ادب الکریم

او آب رسیده بنظر در فرغ روزه او کند پس خورد او پس آب
 تمام کسب آن کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه
 خشک کسب آن کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه
 لیکن پس خورد او پاک است پس آن آب نیز پاک است کعبه کعبه
 الف کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه
 اما کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه
 یا کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه
 را نماز بار کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه
 یافته شود حکم او پس کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه
 الف کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه
 افند و آن نیز کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه

یا از آن نمک در جبهه افتد و در آب اندک افتد آب بنید کرده
بنی بنو علی بن الفقیه که در آنی است
دست چون گوشت اینان حرام است یا خوی اینان پاک است
فایده شک است در پاک پس خورده اینان در بنید می آید
پس چون آب بنید خورده خورده خورده خورده خورده خورده
و هر چه گوشت که در آن الوقت است که کس به خوردن خورده است
و ضروب از بعد از آنی مطلق پاک است پس من جمله با آب
مشکوک در بنید است پس اگر از اندام و حاره واجب کرده است
و علی الفسوی که در آنی المصنوع پس خورده است
گوشت او مکره است یا پاک است یا نه پاک است یا خوی
آدی جنب در آب است یا خوی پاک است یا نه پاک است یا خوی

تکرار

پاک است که آنی الکافی پس خورده حیوانی که گوشت
او خورده است چون دهن او بجزی آلوده است پاک است یا نه
پاک است پس خورده ماکیان که در دست خورده کرده
و بنی و بطور جنکلی در بنید که چون باز است
و خوی در این خورده موالی که میات چون باز در دست خورده
پس مانند انسان چه حکم دارد مکره است که در آنی الکافی
و البیاض پس خورده مکره است که کس با هم چون
و اگر در آن وقت و غسل و در بنید است مطلق پاک است
بنید است مطلق چون سبج آنی پاک است که آب کرده
و ضروب این غیر که احیت پس بنید است که
پاک است و در آنی العبدانی سفار ماکیان چون بپزند

تکرار

اللوحة بنيدراني منقار در آرد و مکره با بنیدرانی بنیدرانی
که در الین سج چون حین برداوند آب سبب بنیدرانی
بکین بنیدرانی و بعضی از آن پاک بنیدرانی که در آن بنیدرانی
در آن آب و بنیدرانی بنیدرانی در آن خود مکره بنیدرانی
در آن آب بنیدرانی بنیدرانی که بنیدرانی بنیدرانی بنیدرانی
از آن بنیدرانی و بنیدرانی بنیدرانی بنیدرانی بنیدرانی
آن بنیدرانی بنیدرانی بنیدرانی که همان بنیدرانی بنیدرانی
در آن بنیدرانی بنیدرانی بنیدرانی بنیدرانی بنیدرانی
بنیدرانی بنیدرانی بنیدرانی بنیدرانی بنیدرانی بنیدرانی
بنیدرانی بنیدرانی بنیدرانی بنیدرانی بنیدرانی بنیدرانی
بنیدرانی بنیدرانی بنیدرانی بنیدرانی بنیدرانی بنیدرانی
بنیدرانی بنیدرانی بنیدرانی بنیدرانی بنیدرانی بنیدرانی

در کدام و در کدام

لغات

لغات و سبب طایفه الفیلوه و کلبه و طرب و مکره و بنیدرانی
و کلبه و مکره و بنیدرانی مکره و بنیدرانی مکره و بنیدرانی
بر مکره و بنیدرانی مکره و بنیدرانی مکره و بنیدرانی
بنیدرانی بنیدرانی بنیدرانی بنیدرانی بنیدرانی بنیدرانی
بنیدرانی بنیدرانی بنیدرانی بنیدرانی بنیدرانی بنیدرانی
بنیدرانی بنیدرانی بنیدرانی بنیدرانی بنیدرانی بنیدرانی
بنیدرانی بنیدرانی بنیدرانی بنیدرانی بنیدرانی بنیدرانی
بنیدرانی بنیدرانی بنیدرانی بنیدرانی بنیدرانی بنیدرانی
بنیدرانی بنیدرانی بنیدرانی بنیدرانی بنیدرانی بنیدرانی
بنیدرانی بنیدرانی بنیدرانی بنیدرانی بنیدرانی بنیدرانی
بنیدرانی بنیدرانی بنیدرانی بنیدرانی بنیدرانی بنیدرانی

بنیدرانی بنیدرانی بنیدرانی

کذا در آن سال هم در آن کتاب
 در آن کتاب است که حقیقتی که
 برای آن اجازه پس از آن که
 کذا در آن جا بر آن است که
 بنیت اسلام هم کرده است
 بنیت است که در آن است
 بنیت چیزی بود که در آن
 بنیت هم کرد آن را از آن
 نفس است و خوف و استغفار
 و خوف است که اجازه و نماز
 بنیت بر مقدار آن است

در آن کتاب است که

کذا

کذا در آن کتاب است که حقیقتی که
 برای آن اجازه پس از آن که
 کذا در آن جا بر آن است که
 بنیت اسلام هم کرده است
 بنیت است که در آن است
 بنیت چیزی بود که در آن
 بنیت هم کرد آن را از آن
 نفس است و خوف و استغفار
 و خوف است که اجازه و نماز
 بنیت بر مقدار آن است

کذا در آن کتاب است که حقیقتی که
 برای آن اجازه پس از آن که
 کذا در آن جا بر آن است که
 بنیت اسلام هم کرده است
 بنیت است که در آن است
 بنیت چیزی بود که در آن
 بنیت هم کرد آن را از آن
 نفس است و خوف و استغفار
 و خوف است که اجازه و نماز
 بنیت بر مقدار آن است

بانی فی الصبح التمجید المبرک س زوی آید
و برین اواجبت کان دارد که اگر نخواهد آید هر
سعد الملك انخواه و برین هم نماز کند در جائز باشد
از امام عظم ابوحنیفه کوفی رحمة الله علیه که در اقی المضمرات
اگر آب چشیده یا بنوشد یا فخرج همان قدر است که نوشد لابد
و یا اگر بنشیند چشمش میبرد و خرد و خرد و خرد و خرد و خرد
کوینند که از جهاد چندان میبرد و آب خرد و خرد و خرد
نماز کند و در بنی گذاردن رها کند تا فی القصر است و الکفر
اگر آری در شتر یا فرود آید در کان او غالب است که در این
آب است چه مقدار سفت آطلب کردن برود واجب است بیک
یعنی سجد کند یا چهار کمره که در کف کفایت میسر است
نسخه کرد

ای دار

آب و طنت از سن دست پیش از طعام و یا بعد از طعام
جمع شود مستعمل کرد و یا فی همچو آب وضو کرد و که فی الطی وی
زنی حایض و نفی چون وضو سازد آب وضو او مستعمل باشد
یا فی بنده که فی الفینیه حینی الروجه در وقت کشت
در لغو ط خورد حکم آن جیت و حکم آن چه باشد بر دینی
از امام اعظم هر دو نجس و بر نول ابو یوسف آب بی خود
باکت و جنب است نجس بر جنابت و بقول محمد هر دو پاک کردن
و بر دینی نجس است عمل خود و جنب از جنابت پاک کرد و نوبه
آب مستعمل شنجس کرد از امام اعظم روایت صحیح چنین است
و آن خواندن مراد است ایله دست بنده که منصفه است
کرده پس که فی ای صبح و السبح الطی وی چون میرد

۳۰

چجاستی با ما میگوید ما بریم آلوده باشه اگر آنرا بنویسد تا هر شود
آن استعمال بیانی که در افی الطی وی بعد از وضو که اعضا
بجای وضو بکنند جائز است استعمال بیانی که هوالمختار کذا
و غیر از آنکه حکم آب روان دارد چون از طریق کفیل
از جنابت کفایت در انراست او سیحی استی است و بکرات است
جای وضو کفایت بیانی که در حدیثی است که در افی الطی
آبی استاده که حکم آب روان دارد و وضو در آن است
در ده که بنویسد که بر این است که عقیق او مناسبت است که بخوردن بین
نموده شود و علیه الفتوی که در افی الطی است و در صورتیکه
بسته و عرض او اندک باشد تا چه رسد به صحت ده دره می شود
وضو بر آنکه در افی الطی است که در افی الطی است که در افی الطی

زنجی دارد که آب تر بنویسد آنرا از این طبع و اگر روی شود
درست او مستقر بنویسد و دیگر کسی نیست که روی او را بنویسد
نماز ندارد آنرا در افی الطی است که در افی الطی است
شعری از سبب ریحی با ضعیف جان شده است که وضو
در حدیثی است که در افی الطی است که در افی الطی است
در حدیثی است که در افی الطی است که در افی الطی است
که در افی الطی است که در افی الطی است که در افی الطی است
که در افی الطی است که در افی الطی است که در افی الطی است
که در افی الطی است که در افی الطی است که در افی الطی است
که در افی الطی است که در افی الطی است که در افی الطی است

آن بعد از بی داری دارد که جزئی خوردنی بدان نخوردند و بخفتن
بخواهم چون از آن آب سبب آب زبانت نذر است سبب بود که
برای آب بر پخته بانی باشد که کبیر کجاست سبب طعام و کبیر
بیشتر که بدان آب بی ماند که در آن فیض
آنکه معنی باید و از آب سبب که از آن عضو بی او خواهد
معدنک است و سبب جابجایی باشد که در آن معنی
صفت کرده در صورتی که عضو سبب نام و سبب
که در آن فیض در صورتی که خوف بر دارد و بی خوف
عضو نزار و نیم صبر باشد سبب بقول عظیم
نعمان بن نیت رحمت الله علیه بخلاف صاب کمال فیض
لا یجوز العین للبر و ایضا البه دحتی لو کان یعلت المرض

نور

بجود اجتماعاً وهو الصبیح شمس فی ابرون خانه
پشت و وقت نماز سبب که برای توضیح بودن آب
سخت می شود و منظر شود در او را درون خانه سبب که در آن
که در آن ناید سبب که در آن ناید سبب که برای نماز
جانی در این استم در وقت نماز سبب که برای توضیح
تکلیف سبب که در آن ناید سبب که برای توضیح
خانه صحت آورد و در آن سبب که در آن ناید
نماز خانه بکار و سبب که در آن فیض
آوردند که آن کسی و عضو سازد سبب که در آن ناید
کبیر سبب که در آن ناید سبب که در آن فیض
در آن ناید سبب که در آن ناید سبب که در آن ناید

نماز که نواز

هم بدست بر نماز گذاردن در آن نیمه دوم نماز باشد بگذارد اگر چه
در هر حال از هر وقت که در آن کعبه ای امام را بنظر آید از جمله ما سیم
گذارد آن نیز باشد شاید اگر منتظر او باشد که ای انصاف آید نیم
که در آن سبک است و بر زمین نشاند که بدان هیچ غبار نشاید بود
بودن بر زمین خشک جایز نیست است که در آن کعبه ای
نیمه شب که بر او سید باشد یا بر سه چهارم باشد و کند بود
بر زمین جایز نیست است که در آن کعبه ای نیمه شب
در زمین سوره و سلف بنده و آنکه از شیخ و رسم جایز نیست است که در آن
تعمیرت سیم بزرگ ستمی جایز نیست است است که در آن
در ایام العید اللذنی سیم بزرگ ستمی را در آن باشد
نیز در آن کعبه تا از مردم را در آن است جهت که بعضی اعضا است

باید

مکن باشد بعد از آن است و بر بعضی است که کلام طری کند
حکم رعایت است که هیچ ستمی بر ستم آنرا ننویسد و ستم کند و اگر چه
بستند بر ستم کند هیچ نوزید که در آن مجمع العین در ستم کند
اعضای صحیح در جرح بر این حکم است است است صحیح
کدام است الخمیس که بعضی اعضا می شود جرح با حکم است
که در آن است است است است است است است است است است است است
و اگر ستم کند که در آن الطوی است است است است است است است
بستند بر ستم کند که در آن الطوی است است است است است است است
که در آن است است است است است است است است است است است است
تم داد و بل که در آن است است است است است است است است است
معدار شعری است است است است است است است است است است است است

۲۲

و منویرتر از کون خدای آفت که برای او صورتی بزمیت
بلکه برای کی سینه است بدین آب هر دو سیم او یکدیگر با یکی بند
بر قول ابو یوسف هر آنکه آب بر لطمه زد کند در نیم صدمت بقیه باشد و بقول
محمد بن عبد الله در سیم، طبعی که در وجود آب بر لطمه زد کند برای صفتی که
کذا فی الطب الجوی و در او آب است ای نماز صدمت در او آب است
شروع کرده بود چون برای طهت با زنت آفت را در او صدمت
و باقی نماز گذاردن رویش به سینه که در ایستاد روی آ
در سینه و در سینه بود و در سینه بود که در سینه و او را از آن است
تیم او بدین حال که در سینه که در سینه که در سینه که در سینه
که در سینه که در سینه که در سینه که در سینه که در سینه که در سینه
جایر است باقی که در سینه که در سینه که در سینه که در سینه که در سینه

الکون

در سینه که در سینه

الکون که در سینه که در سینه که در سینه که در سینه که در سینه
سج نوزده سینه که در سینه که در سینه که در سینه که در سینه
سج سینه که در سینه که در سینه که در سینه که در سینه که در سینه
و در سینه که در سینه که در سینه که در سینه که در سینه که در سینه
سینه که در سینه که در سینه که در سینه که در سینه که در سینه
و در سینه که در سینه که در سینه که در سینه که در سینه که در سینه
سینه که در سینه که در سینه که در سینه که در سینه که در سینه
سینه که در سینه که در سینه که در سینه که در سینه که در سینه
سینه که در سینه که در سینه که در سینه که در سینه که در سینه
سینه که در سینه که در سینه که در سینه که در سینه که در سینه
سینه که در سینه که در سینه که در سینه که در سینه که در سینه
سینه که در سینه که در سینه که در سینه که در سینه که در سینه

السنة

الکون

مولا جان بنده کس که با کله پای با جان بری پتیر با کله در دست
بیدار تو در این دنیا بی بی حکم را دیدی و بی شکر می گویی
تو را و تو را می بینم که در کله بی لطف از کله کله کله کله کله
بیشتر بگفته اند که کله پای تو در کله کله کله کله کله کله
فکر تو در کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله
کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله
و آن است که تو در کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله
و در کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله
اگر کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله
اگر کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله

سپید

سپید در کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله
بی کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله
بالا دست اصلاح با کله کله کله کله کله کله کله کله کله
رود رسا کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله
کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله
من المعرف کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله
کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله
بر کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله
کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله
مقاله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله
عالم کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله

بمنه خلاصه و اما بر حسب آن صورت بر آن قضی و انقضای صورت
کذا فی المصنفات بجمعه ای از اطلاق طالع بر آن صورت
بمنه بدین وقتیکه بعضی آن آثار آن صورت است و اگر آن صورت
جائز است ای صورت است بر وضع صورت است پس از آنکه آن صورت
همون است که آن صورت است بر این صورت
تا آنکه آن صورت است بر آن صورت
آن انقضای صورت است که آن صورت است بر آن صورت
جز انقضای صورت است که آن صورت است بر آن صورت
علاوه بر آن صورت است که آن صورت است بر آن صورت
و جز آن صورت است که آن صورت است بر آن صورت
آن صورت است که آن صورت است بر آن صورت

الآن

در آن صورت است که آن صورت است بر آن صورت
و این صورت است که آن صورت است بر آن صورت
در آن صورت است که آن صورت است بر آن صورت
بدر آن صورت است که آن صورت است بر آن صورت
کذا فی المصنفات بر آن صورت است بر آن صورت
آن صورت است که آن صورت است بر آن صورت
شماره آن صورت است که آن صورت است بر آن صورت
بدر آن صورت است که آن صورت است بر آن صورت
مستقر آن صورت است که آن صورت است بر آن صورت
و در آن صورت است که آن صورت است بر آن صورت
در آن صورت است که آن صورت است بر آن صورت

زاد في كتابه ما بين من اللغز في قولك انما اللغز في قولك
الكل في كتابه ما بين من اللغز في قولك انما اللغز في قولك
صلى الله عليه واله وسلم في كتابه ما بين من اللغز في قولك
بشر المذلات ودر الشايات والذات الكونيات في كتابه ما بين من اللغز في قولك
رغم ذلك في كتابه ما بين من اللغز في قولك انما اللغز في قولك
في قولك في كتابه ما بين من اللغز في قولك انما اللغز في قولك
كتاب في اللغز شرح الموعود في قولك انما اللغز في قولك
صوت آدمي في قولك في قولك انما اللغز في قولك
في قولك في قولك في قولك انما اللغز في قولك
لا يطهر من بينه وبينه في قولك انما اللغز في قولك
في قولك في قولك في قولك انما اللغز في قولك

كتاب في اللغز

كتاب في اللغز في قولك انما اللغز في قولك
في قولك في قولك في قولك انما اللغز في قولك
داره من قولك في قولك انما اللغز في قولك
والفلك ما حبه في قولك انما اللغز في قولك
لست في قولك في قولك انما اللغز في قولك
في قولك في قولك في قولك انما اللغز في قولك
بانة في قولك في قولك انما اللغز في قولك
في قولك في قولك في قولك انما اللغز في قولك
الكل في قولك في قولك انما اللغز في قولك
بما في قولك في قولك انما اللغز في قولك
لك في قولك في قولك انما اللغز في قولك

كتاب في اللغز

اسم الله اعظم ابو حنیفہ رضی اللہ عنہم بر سیدہ زینب بنت جحش کن
بیشتر فامانہ چہ از عمرہ علیہ کفرت بر صاحب اللہ من سایر ائو و علی
قاضی و حر لعلہ بر حج و اللہ از غراب کعبہ اللہ است کعبہ و بنائے
فی فتاوی و حجة کعبہ کے برستہا ہا مار فی کند و بالفتنا
تربی لذات الیکہ او تبتی ربی بسبب جویہ پر الفیسیہ
بر زانی صحیحہ از او حنیفہ رضی اللہ عنہما ما دام بر سیدہ زینب کنانی
والہدیہ
بر کعبہ بکارت نیک علیہ فی العین و شرا یطہ نامت بخبر ہند
کعبہ و مکہ کی ہدایت بر وہ کعبہ کے عذرہ از حر لعلہ از
ما از حلالہ از او تبتی ربی بعبا کعبہ بر یبع اللہ و حنیفہ از کعبہ
جانہ تر ما از حلالہ از او تبتی ربی بعبا کعبہ بر یبع اللہ و حنیفہ از کعبہ
افعی

بیشتر فامانہ سال

ادوی حیدر بن غنہ کعبہ اللحم و پس افکنند بکنک و کایم کلاو
و خابط و حوک و یرم و زلفا بک ساس صلیبک با حنیفہ
علیہ کذا فی السایع و موصفا فی الکندہ بخانی از نرفہ
از کعبہ نوحی از لغات از جہانکہ عذرة و از کن و و زک و در کعبہ
در وسعت و بہارت و زک و صحت کذا فی الحج العویم
مول جہانکہ ما کعبہ طست و بلکہ پس افکنند از نرفہ
طی بر حنیفہ با حنیفہ حنیفہ کذا فی الکندہ بخانت
مخففہ کلام و حکم از ہدایت و کربان و پس افکنند از
در کعبہ این از حر اسان چون از خودت ہاں و چھتہ و در
و بولی جہانکہ کعبہ این از صلاہت و کعبہ کا و کوفتہ و
فاما پس افکنند از غابہ و کعبہ این از صلاہت و کعبہ کا و کوفتہ

دلی

الذي كان في الكوفة
يعبد الله على وجه الحق
رحم الله به ووفى له
رضي الله عنه في الجليل
طلبه في غيبته
ووفى له ما وعده
ولم يترك من نعم الله
في الدنيا والآخرة
شيئا من غير ان
يترك من نعم الله
شيئا من غير ان
يترك من نعم الله
شيئا من غير ان

لا

الذي كان في الكوفة
يعبد الله على وجه الحق
رحم الله به ووفى له
رضي الله عنه في الجليل
طلبه في غيبته
ووفى له ما وعده
ولم يترك من نعم الله
في الدنيا والآخرة
شيئا من غير ان
يترك من نعم الله
شيئا من غير ان
يترك من نعم الله
شيئا من غير ان

لا

بمن يتوكلون من رزق الله تعالى
كفها في الفقيه
كثرت باب في قوله تعالى
في الذمير
شركت شريك
هذه الكلمات
بكله في
والتحريك
التي هي

بمن

والتحريك
كفها في الفقيه
كثرت باب في قوله تعالى
في الذمير
شركت شريك
هذه الكلمات
بكله في
والتحريك
التي هي

بني في اسر لبلاد بل الكعب يوم فز لعل بك الكعب في كعب
كذلك في النصاب كعبا من عمار كعب كعب كعب كعب كعب
بني سر كعب في اسر كعبا في كعب كعب كعب كعب كعب
المعنى كعب في اسر كعبا في كعب كعب كعب كعب كعب
في اسر كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب
كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب
كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب
كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب
كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب
كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب
كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب

شمالا

شمالا في اسر كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب
كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب
كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب
كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب
كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب
كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب
كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب
كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب
كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب
كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب
كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب
كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب
كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب كعب

شمالا

في موضع قد بين ولا في موضع السجود لا ينع اداء الصلوة
سواء كان بساطا كبيرا وصغيرا بحيث لو تحرك احد طرفي
يحرك طرف آخر هو المختار الا حاد طرفي الملك يوزن
وهم طراز ان يمشي في ذلك الطريق اذا كان من باب البيت
جاءه في بيته لا يجب تبديك ان طرفه كونه في البيت كذا
2 التمييز الميزان الكيلون صلاحيته في ذلك ان يكون في طرفه
بكله ودرسته في بيته وعلى الفتوى في المقدم
الانما في بيته كذا الله عز وجل في البيوت من يشاء الله
فيما من الله من غير حساب الا ان كان في ذلك الصلوات
بيته كذا في النصاب وهو في بيته كذا في ذلك
في قوله عز وجل في بيته كذا في ذلك

القول

بقول الامام اعلم رحم الله من قول الامام ابو
رحمه رطله ان البيوت كذا في قوله عز وجل
من كمل الله امره استرناه عن عبادنا في قوله عز وجل
بيته في قوله عز وجل في قوله عز وجل
رطله كذا في قوله عز وجل في قوله عز وجل
بالملايكات بي اللات من ذلك الله الملك بالذي امر محمد
بمنزله كذا في قوله عز وجل في قوله عز وجل
جبرئيل وبقوله عز وجل في قوله عز وجل
الذي لا يلهي عنه شيء كذا في قوله عز وجل
من ذلك الله الملك بالذي امر محمد
بمنزله كذا في قوله عز وجل في قوله عز وجل
التبجيل الميزان في قوله عز وجل في قوله عز وجل

القول

الحمد لله الذي جعلنا من هذه الأمة أمة

وحججهم بآيات الله التي تتحقق قلنا بقلوبنا
 روي في كتابه في تاريخه وهو محمد بن يحيى بن محمد بن يحيى بن
 واذا فاجهر في يوم الله حكيم كملكه لغيره الله اختياره
 كما كان في زمانه بالكتاب في يوم الله بن يحيى بن محمد بن يحيى بن
 لفظه والله الذي لا اله الا هو في التمجيد المريد
 نحن نصل اليك بالفضل من غيرنا لعلك تعرفنا بربك جباريت
 بغيرنا بغيرنا في القيد والرب العلم الجليل
 روي في كتابه في تاريخه
 تخليص يله من عجزنا والله الذي لا اله الا هو
 روي في كتابه في تاريخه بغيرنا بغيرنا بغيرنا بغيرنا
 فاقم وروي في كتابه في تاريخه بغيرنا بغيرنا بغيرنا بغيرنا

روي في كتابه في تاريخه بالبراهين والبراهين في تاريخه
 روي في كتابه في تاريخه بغيرنا بغيرنا بغيرنا بغيرنا
 في الغدوي الكرمي في تاريخه بغيرنا بغيرنا بغيرنا بغيرنا
 بالكتاب في تاريخه بغيرنا بغيرنا بغيرنا بغيرنا
 روي في كتابه في تاريخه بغيرنا بغيرنا بغيرنا بغيرنا
 روي في كتابه في تاريخه بغيرنا بغيرنا بغيرنا بغيرنا
 روي في كتابه في تاريخه بغيرنا بغيرنا بغيرنا بغيرنا
 روي في كتابه في تاريخه بغيرنا بغيرنا بغيرنا بغيرنا
 روي في كتابه في تاريخه بغيرنا بغيرنا بغيرنا بغيرنا
 روي في كتابه في تاريخه بغيرنا بغيرنا بغيرنا بغيرنا
 روي في كتابه في تاريخه بغيرنا بغيرنا بغيرنا بغيرنا

في كوكب الابل معلوم جبراً ما حجبته اولاً ثم من مع ظلال
الكهنة ما رسوب في كوكب الكلب الكبري مرسوم بعد السلام
جوت الابل انما الابل المملوكة من ارضي وجره لاهم في الابل
سهمها للصبون من كوكب الكلب الكبري كنهه اكرهه للصبون
اكرهه في كوكب الابل الكلب الكبري في كوكب الابل الكلب الكبري
كوكب الكلب الكبري في كوكب الابل الكلب الكبري في كوكب الابل
جبراً اكرهه صبون الكلب الكبري في كوكب الابل الكلب الكبري
سهمها للصبون من كوكب الكلب الكبري كنهه اكرهه للصبون
كوكب الكلب الكبري في كوكب الابل الكلب الكبري في كوكب الابل
كوكب الكلب الكبري في كوكب الابل الكلب الكبري في كوكب الابل
كوكب الكلب الكبري في كوكب الابل الكلب الكبري في كوكب الابل

7. كوكب

توف كوكب الكلب الكبري لاهم ما سفرد في كوكب الابل الكلب الكبري
يؤانس من كوكب الكلب الكبري بالاكله في كوكب الابل الكلب الكبري
بالاكله في كوكب الكلب الكبري بالاكله في كوكب الابل الكلب الكبري
بكل كوكب الكلب الكبري في كوكب الابل الكلب الكبري في كوكب الابل
مسألة في كوكب الكلب الكبري في كوكب الابل الكلب الكبري في كوكب الابل
لا وليه من كوكب الكلب الكبري في كوكب الابل الكلب الكبري في كوكب الابل
لا يقول لاهم الوصي في كوكب الكلب الكبري في كوكب الابل الكلب الكبري
عليه في كوكب الكلب الكبري في كوكب الابل الكلب الكبري في كوكب الابل
يا در كوكب الكلب الكبري في كوكب الابل الكلب الكبري في كوكب الابل
للصبي في كوكب الكلب الكبري في كوكب الابل الكلب الكبري في كوكب الابل
لا في كوكب الكلب الكبري في كوكب الابل الكلب الكبري في كوكب الابل
الكل في كوكب الكلب الكبري في كوكب الابل الكلب الكبري في كوكب الابل

يدرك

٥٢

في السير احمد
 لا يدرى من اين ينزل المذبح
 الكفة ثم يدور في الكفة

خلة جسد اولادهم كعقبا
 كلفه اكل مصلح خلة لا الكبره فاكتمو

خلة في الجبل فاجر باجالة سجده ابو واولادهم
 يركب في الكبة

اكور كور ارضه يا نانيه كعقبا
 كنفه كنفه كنفه كنفه كنفه كنفه

خلة من بلاد خلة في الكفة
 وبقوة كنفه كنفه كنفه كنفه كنفه

فكرد خلة في الكفة
 كنفه كنفه كنفه كنفه كنفه

في الكفة كنفه كنفه كنفه كنفه كنفه
 كنفه كنفه كنفه كنفه كنفه

كنفه كنفه كنفه كنفه كنفه
 كنفه كنفه كنفه كنفه كنفه

بالأدلة فاحسن نماز ما كنفه
 ابو واولادهم كنفه كنفه كنفه كنفه كنفه

بوزله كنفه كنفه كنفه كنفه كنفه
 كنفه كنفه كنفه كنفه كنفه

خلة

نصفه واما نضع بهما ركعتي كنفه
 ودر فقه كنفه كنفه كنفه كنفه كنفه

نصفه واما نضع بهما ركعتي كنفه
 ودر فقه كنفه كنفه كنفه كنفه كنفه

يكون كنفه كنفه كنفه كنفه كنفه
 كنفه كنفه كنفه كنفه كنفه

كنفه كنفه كنفه كنفه كنفه
 كنفه كنفه كنفه كنفه كنفه

هم كنفه كنفه كنفه كنفه كنفه
 كنفه كنفه كنفه كنفه كنفه

كنفه كنفه كنفه كنفه كنفه
 كنفه كنفه كنفه كنفه كنفه

كنفه كنفه كنفه كنفه كنفه
 كنفه كنفه كنفه كنفه كنفه

في الكفة كنفه كنفه كنفه كنفه كنفه
 كنفه كنفه كنفه كنفه كنفه

كنفه كنفه كنفه كنفه كنفه
 كنفه كنفه كنفه كنفه كنفه

كنفه كنفه كنفه كنفه كنفه
 كنفه كنفه كنفه كنفه كنفه

كنفه كنفه كنفه كنفه كنفه

عبد الرحمن بن محمد بن عبد الوهاب بن عبد المطلب بن عبد مناف بن قصي بن كلاب بن مرة بن كعب بن لؤي بن غالب بن فهر بن مالك بن النضر بن كنانة بن خزيمة بن مدركة بن إلياس بن مضر بن نزار بن معد بن عدنان

وغيره من بني كنانة بن عبد المطلب بن عبد مناف بن قصي بن كلاب بن مرة بن كعب بن لؤي بن غالب بن فهر بن مالك بن النضر بن كنانة بن خزيمة بن مدركة بن إلياس بن مضر بن نزار بن معد بن عدنان

وغيره من بني كنانة بن عبد المطلب بن عبد مناف بن قصي بن كلاب بن مرة بن كعب بن لؤي بن غالب بن فهر بن مالك بن النضر بن كنانة بن خزيمة بن مدركة بن إلياس بن مضر بن نزار بن معد بن عدنان

وغيره من بني كنانة بن عبد المطلب بن عبد مناف بن قصي بن كلاب بن مرة بن كعب بن لؤي بن غالب بن فهر بن مالك بن النضر بن كنانة بن خزيمة بن مدركة بن إلياس بن مضر بن نزار بن معد بن عدنان

وغيره من بني كنانة بن عبد المطلب بن عبد مناف بن قصي بن كلاب بن مرة بن كعب بن لؤي بن غالب بن فهر بن مالك بن النضر بن كنانة بن خزيمة بن مدركة بن إلياس بن مضر بن نزار بن معد بن عدنان

عن ابن عباس رضي الله عنهما قال

رضي الله

عن علي بن أبي طالب رضي الله عنه قال

عن علي بن أبي طالب رضي الله عنه قال

عن علي بن أبي طالب رضي الله عنه قال

عن علي بن أبي طالب رضي الله عنه قال

عن علي بن أبي طالب رضي الله عنه قال

عن علي بن أبي طالب رضي الله عنه قال

عن علي بن أبي طالب رضي الله عنه قال

عن علي بن أبي طالب رضي الله عنه قال

عن علي بن أبي طالب رضي الله عنه قال

عن علي بن أبي طالب رضي الله عنه قال

عن علي بن أبي طالب رضي الله عنه قال

رضي الله

رضي الله

این چنان کوه و کلبه اما نازدی بنامش بود و در کوه
 در کتاب تصدیر چون کسی در ناز انجمن را بگوید که
 ناز را به معنی در نازبان که سر در ناز بجاء آید و اینها در کتب
 ناز را غایت خود بحد تمام بجای آوردند و آنچه در کتب
 شخص در ناز سجده بکنند که در سجده غلامی در ناز
 اللیله بنامش در ناز اصح گوئی آنرا الله
 در ناز کوه قلعه بود بلکه در ناز سخن می آید که در ناز کوه
 در کلبه الله در ناز بی کلبه فی النصاب چون
 در ناز سجده بنامش در ناز در کتب کتب اولی که در ناز
 ایستاده در ناز نوزده پند هر چه ناز ناز در ناز
 در سجده فی کتب کتب نوزده در نوزده در ناز در ناز

و غیره

چنانچه نوزده و غیره از اسمی که در کتب اولی که در ناز
 بعد از کتب کتب اولی که در ناز کتب اولی که در ناز
 او در ناز نوزده و در ناز کتب اولی که در ناز
 در ناز کتب اولی که در ناز کتب اولی که در ناز
 آنچه با اسمی که در ناز نوزده و در ناز کتب اولی که در ناز
 که در ناز کتب اولی که در ناز کتب اولی که در ناز
 تا که کتب اولی که در ناز کتب اولی که در ناز
 ناز کتب اولی که در ناز کتب اولی که در ناز
 قصد بود که در ناز کتب اولی که در ناز
 در ناز کتب اولی که در ناز کتب اولی که در ناز
 که در ناز کتب اولی که در ناز کتب اولی که در ناز

در زمانه زین قان آیه خوانده سجده اولی پس کند یا
نی کند فی محیط اگر در نماز سجده تمام است
نکات بعد قضای آن حکم است فی کتاب الفکر
در صورتیکه بدون نماز آیه سجده بخواند یا نه در کتاب
سجده خوانده باز همان آیه بخواند اولی پس آیه
نی پس آنکه فی کفر که در کتاب آیه سجده بخواند
بسیار در کتاب الفکر است پس آنکه فی کتاب
اگر کسی در سجده بگوید یا سجده کند یا سجده کند
و کند هم در هم آنکه بخواند که در کتاب در میان است
و در جواب کسی در کتاب و کتابی در هم آیه سجده بخواند
لازم آیه هر سجده که لازم آیه یک سجده لازم است

نکات دیگر

اگر در سجده کسی با سجده و یک آیه بخواند یا
بگوید که بر آن سجده کند و یکدوم آنکه در کتاب
و یکدوم آنکه فی کتابی خوانده بین اولی که سجده کند یا سجده
لازم آیه بالذکر یکی به کتابی سجده لازم آیه که اگر در نماز
نکات دیگر که فی کتاب است در کتابی که در کتاب
تقریباً هر چه از آیه یا سجده یا سجده کند یا سجده کند یا سجده کند
در کتابی که در کتاب است که در کتابی که در کتاب است
با سجده در نماز و در کتابی که در کتاب است که در کتاب است
پس آنکه فی کتابی که در کتاب است که در کتاب است
خوب است که همان آیه بخواند و در کتابی که در کتاب است
نکات فی کتابی که در کتاب است که در کتاب است

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

کتاب المانی بفتح الميم المجرى
کفر و جلا العتري کذا في المعنوت
واتر و اجترت في الكلى المود
الملك الكلب المجدد كبره كبره كبره
بمن غنيمه كذا في الطير والسمير واللبه
من اللمعه في السبر
نسخه نصه معاني كذا في النسخه
بم حوت كذا في الهمز
بان تصد موضع له طبعات احدتها في
العروض في نلت ابام وطير في البحر
البحر لا يفهم واذا سافر في البحر

لله

نسخه نصه معاني الهمز المجرى
نسخه و جلا العتري كذا في المعنوت
نسخه نصه راودت بفتح الهمز
نسخه و جلا العتري كذا في المعنوت
نسخه نصه راودت بفتح الهمز
نسخه و جلا العتري كذا في المعنوت
نسخه نصه راودت بفتح الهمز
نسخه و جلا العتري كذا في المعنوت
نسخه نصه راودت بفتح الهمز
نسخه و جلا العتري كذا في المعنوت

لله

مزی در غیر دطر خوف نیت جنین که در قوا
باین روز اطلاق نوزدهم است در بد کدشت حضرت
و انشاء لذیذی رفیقان فی کمالی التابیت سحره ذکر
در کعبه بر نوحی و حرم دی المذبح و نوحی حضرت جبرائیل علیه السلام
آنچه بر نوحی ماکت لیل زودت لایز مضمیم که در نوحی
فی العتبه بیت جبرائیل در زمان و ایام اولاد که لایکه
که در اولاد مقام که لایز نوحی مانرن بکنده طهارت با نوحی شایسته
یا طهارت پس او مضمیم که در نوحی فی دهم لایز مضمیم که در نوحی
بعضی مضمیم که در نوحی در خانه اکتان مضمیم که در نوحی
و نیت نوحی که در نوحی فی کمالی التابیت سحره ذکر
که در نوحی ماکت لیل زودت لایز مضمیم که در نوحی

نوع کدشت

نوع کدشت که در نوحی کدشت و آن روز ماکت لیل زودت لایز مضمیم که در نوحی
نوع کدشت که در نوحی کدشت و آن روز ماکت لیل زودت لایز مضمیم که در نوحی
نوع کدشت که در نوحی کدشت و آن روز ماکت لیل زودت لایز مضمیم که در نوحی
نوع کدشت که در نوحی کدشت و آن روز ماکت لیل زودت لایز مضمیم که در نوحی
نوع کدشت که در نوحی کدشت و آن روز ماکت لیل زودت لایز مضمیم که در نوحی
نوع کدشت که در نوحی کدشت و آن روز ماکت لیل زودت لایز مضمیم که در نوحی
نوع کدشت که در نوحی کدشت و آن روز ماکت لیل زودت لایز مضمیم که در نوحی
نوع کدشت که در نوحی کدشت و آن روز ماکت لیل زودت لایز مضمیم که در نوحی
نوع کدشت که در نوحی کدشت و آن روز ماکت لیل زودت لایز مضمیم که در نوحی
نوع کدشت که در نوحی کدشت و آن روز ماکت لیل زودت لایز مضمیم که در نوحی

۲۱

صفتها و افتخار روز اولی است
در عبادت م و در چهار کاسه است و در آن وقت است
فی کتب فی الخط
کتاب فی درسی نیک هر چهار روز
بای فایم بود و در چهار کاسه است
در حق و در وقت است
کتاب فی الاضطرار
کتاب فی چهار کاسه و در آن وقت است
نکته در این است
چون در وقت است
کتاب فی الکفر
در وقت است
در وقت است

صفتها و افتخار روز اولی است
در عبادت م و در چهار کاسه است و در آن وقت است
فی کتب فی الخط
کتاب فی درسی نیک هر چهار روز
بای فایم بود و در چهار کاسه است
در حق و در وقت است
کتاب فی الاضطرار
کتاب فی چهار کاسه و در آن وقت است
نکته در این است
چون در وقت است
کتاب فی الکفر
در وقت است
در وقت است

م

بسم الله الرحمن الرحيم

كلمة جنة لا تفتح الا لمن آمن بالله
تسبحه وتكبره وتؤمن بآياته
في الدارين في الدنيا والآخرة
لا اله الا الله محمد رسول الله
سبحه وادعوه انتم وادعوا اولادكم
كلمة لا اله الا الله محمد رسول الله
سبحه وادعوه انتم وادعوا اولادكم
سبحه وادعوه انتم وادعوا اولادكم
سبحه وادعوه انتم وادعوا اولادكم
سبحه وادعوه انتم وادعوا اولادكم
سبحه وادعوه انتم وادعوا اولادكم

والسلام

والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته
رسول الله صلى الله عليه وسلم
سبحه وادعوه انتم وادعوا اولادكم
سبحه وادعوه انتم وادعوا اولادكم
سبحه وادعوه انتم وادعوا اولادكم
سبحه وادعوه انتم وادعوا اولادكم
سبحه وادعوه انتم وادعوا اولادكم
سبحه وادعوه انتم وادعوا اولادكم
سبحه وادعوه انتم وادعوا اولادكم
سبحه وادعوه انتم وادعوا اولادكم
سبحه وادعوه انتم وادعوا اولادكم
سبحه وادعوه انتم وادعوا اولادكم

٢٣

واینکه هر که در وقت کوفتگی با آن در عهد برود آن امر است
بسیار با کمال اول بیکدیگر نماند اول که در آن ایام است
ان معتبر است و آنست که بعد از طلب در صحت
در این ایام بجز این که در آن ایام غیر ضرورت نماند که در آن ایام
کدام است این که در آن ایام در آن ایام در آن ایام
در آن ایام است این که در آن ایام در آن ایام در آن ایام
چون در عهد کس است این که در آن ایام در آن ایام در آن ایام
شاید در آن ایام در آن ایام در آن ایام در آن ایام
اصول است این که در آن ایام در آن ایام در آن ایام
در آن ایام است این که در آن ایام در آن ایام در آن ایام
در آن ایام است این که در آن ایام در آن ایام در آن ایام

در آن ایام

در آن ایام

در آن ایام است این که در آن ایام در آن ایام در آن ایام
مقدور است و در آن ایام در آن ایام در آن ایام
بلاستحق و در آن ایام در آن ایام در آن ایام
عین است این که در آن ایام در آن ایام در آن ایام
نخستین است این که در آن ایام در آن ایام در آن ایام
طریق است این که در آن ایام در آن ایام در آن ایام
طریق است این که در آن ایام در آن ایام در آن ایام
عین است این که در آن ایام در آن ایام در آن ایام
طریق است این که در آن ایام در آن ایام در آن ایام
باز است این که در آن ایام در آن ایام در آن ایام
صالح است این که در آن ایام در آن ایام در آن ایام

در آن ایام

هم مخلوقه في خلقه في زمانه في كل وقت كنه في ذاته في نفسه
 كذا في الله غير ان الوجود قد يظن اني
 چون اولاد اولاد اولاد است كه في الوفاء في حبه
 في حبه كه في الوجود في الوجود في الوجود
 في الوجود في الوجود في الوجود في الوجود
 في الوجود في الوجود في الوجود في الوجود
 في الوجود في الوجود في الوجود في الوجود
 في الوجود في الوجود في الوجود في الوجود
 في الوجود في الوجود في الوجود في الوجود
 في الوجود في الوجود في الوجود في الوجود
 في الوجود في الوجود في الوجود في الوجود

اولاد

يقول الامام اعظم ابو جعفر ولا هم مخلوق من غير الله
 ويقول الامام ابو جعفر رحمة الله على من اراد الله به الخير
 في الدنيا والآخرة في قوله تعالى في الايمان
 في الايمان في الايمان في الايمان في الايمان
 في الايمان في الايمان في الايمان في الايمان
 في الايمان في الايمان في الايمان في الايمان
 في الايمان في الايمان في الايمان في الايمان
 في الايمان في الايمان في الايمان في الايمان
 في الايمان في الايمان في الايمان في الايمان
 في الايمان في الايمان في الايمان في الايمان

ما عدا الله تعالى لا يملكون
 في قوله تعالى في الايمان في الايمان
 في الايمان في الايمان في الايمان في الايمان
 في الايمان في الايمان في الايمان في الايمان
 في الايمان في الايمان في الايمان في الايمان
 في الايمان في الايمان في الايمان في الايمان
 في الايمان في الايمان في الايمان في الايمان
 في الايمان في الايمان في الايمان في الايمان
 في الايمان في الايمان في الايمان في الايمان

كتاب في بيان صفات الله تعالى

وغيره من غير التوكل الى غير ذلك من غير التوكل
لا فخر ولا فخر ولا فخر ولا فخر ولا فخر ولا فخر
غيره من غير التوكل الى غير ذلك من غير التوكل
لا فخر ولا فخر ولا فخر ولا فخر ولا فخر ولا فخر
غيره من غير التوكل الى غير ذلك من غير التوكل
لا فخر ولا فخر ولا فخر ولا فخر ولا فخر ولا فخر
غيره من غير التوكل الى غير ذلك من غير التوكل
لا فخر ولا فخر ولا فخر ولا فخر ولا فخر ولا فخر

التي هي اشارة الى...

والتي هي اشارة الى...
لا فخر ولا فخر ولا فخر ولا فخر ولا فخر ولا فخر
غيره من غير التوكل الى غير ذلك من غير التوكل
لا فخر ولا فخر ولا فخر ولا فخر ولا فخر ولا فخر
غيره من غير التوكل الى غير ذلك من غير التوكل
لا فخر ولا فخر ولا فخر ولا فخر ولا فخر ولا فخر
غيره من غير التوكل الى غير ذلك من غير التوكل
لا فخر ولا فخر ولا فخر ولا فخر ولا فخر ولا فخر
غيره من غير التوكل الى غير ذلك من غير التوكل
لا فخر ولا فخر ولا فخر ولا فخر ولا فخر ولا فخر

التي هي اشارة الى...

بالحق...

الكلام الذي في نزع سبعة عشر حرفا من قوله
يتلى في صلاة العشاء ربه عز وجل ان شاء الله
انشاء الله فداويان سبني الله عز وجل الله
مكرر في الحديث كسرة اللين في الغيبة سبني في الغيبة
وهو صلاة سبني في صلاة العشاء لا كسرة اللين
الذي في نزع سبعة عشر حرفا من قوله اللهم ان
لا تطغى البغية فما غلبت روكبت الله
سبني في صلاة العشاء لا كسرة اللين في الغيبة
فما غلبت روكبت الله سبني في صلاة العشاء
سبني في صلاة العشاء لا كسرة اللين في الغيبة
فما غلبت روكبت الله سبني في صلاة العشاء

الذي في نزع سبعة عشر حرفا من قوله
سبني في صلاة العشاء لا كسرة اللين في الغيبة
فما غلبت روكبت الله سبني في صلاة العشاء
سبني في صلاة العشاء لا كسرة اللين في الغيبة
فما غلبت روكبت الله سبني في صلاة العشاء
سبني في صلاة العشاء لا كسرة اللين في الغيبة
فما غلبت روكبت الله سبني في صلاة العشاء
سبني في صلاة العشاء لا كسرة اللين في الغيبة
فما غلبت روكبت الله سبني في صلاة العشاء
سبني في صلاة العشاء لا كسرة اللين في الغيبة
فما غلبت روكبت الله سبني في صلاة العشاء

الا فاعلم انك علمت ما هو الامر

على امره ملكه في العترة فامرهم بما يشاءون في
الكبرى كرهوا بوزن ربه فانزى كلابه وفضله والكتيبة
ولكن في عامه الكلي الناس كرهته بغيره شربى الله العالم
وبه وقتها انزلت عليه قرآنا في قوله تعالى في قوله المائدة
في كذا في العترة كذا من ربه ربنا من ربه
كذلك في العترة بنان ربه كذا كذا كذا
كذا في العترة كذا كذا كذا كذا كذا
عليه ولا في وقت غيره ذلك بسيدهم كذا كذا كذا
الملك والملك في ذلك كذا كذا كذا كذا كذا
عضو بالملك فانه له جهاد كذا كذا كذا كذا
بهم في كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا

لله

الكبرى من كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا
بغيره من كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا
بغيره من كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا
بغيره من كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا
بغيره من كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا
بغيره من كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا
بغيره من كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا
بغيره من كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا
بغيره من كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا
بغيره من كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا
بغيره من كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا
بغيره من كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا

٤٣

ما من خلق لم يولد الا في حال ذنوب
 يشهد في كل يوم خمس صلوات في كل سنة
 الذي فيه فطوره وهو يوم الترميز من تلك التواريخ
 كما كان ايامه وكذا مضته من غير مناسبتين فوالله
 ما من احد من خلق الله الا وله ذنوب من تلك الذنوب
 التي هي في كل يوم خمس صلوات في كل سنة
 التي هي في كل يوم خمس صلوات في كل سنة
 التي هي في كل يوم خمس صلوات في كل سنة
 التي هي في كل يوم خمس صلوات في كل سنة

الله اعلم

الله اعلم ولا ينبغي مفيد كغير ذلك والله
 افئدة الله ركباني في الدنيا والآخرة
 منقول جودك البار انما يقضي امر الله عز وجل
 الا ان يكون الله ذلك في حجب القضاة والقبلة
 في تلك النجاسة الكاذبة والبرور والبلد
 عن غير ما زاد الله تعالى في عباده من
 وروى الله عز وجل ان من لم يكن له حجة
 فوالله اعلم بما ينبغي ان يكون في كل
 بكذبه ولو كان الله اعلم من غيره في كل
 الامر من غير الله تعالى في كل يوم
 فاما ذلك من غير الله تعالى في كل يوم

تصنيف كتابي التجسس
جوهري لا يشبه غيره ولا يكتفي
بمجرد ذكر الاسماء بل يصف
دورها في كل عصر من عصور
الاسلام من زمانه الى زمانه
وذلك من اجل ان كل عصر له
صفاؤه الخاصة به في كل
شيء من الامور والاعمال
والاكتفاء بالاسماء لا يفي
على احد من المتعلمين بل
يوجب عليهم ان يتبينوا
الاصول والاعمال في كل
عصر من عصور الاسلام
وذلك من اجل ان كل عصر
له صفاؤه الخاصة به في
كل شيء من الامور والاعمال
والاكتفاء بالاسماء لا يفي
على احد من المتعلمين بل
يوجب عليهم ان يتبينوا
الاصول والاعمال في كل
عصر من عصور الاسلام

ما في كتابي

ما في كتابي التجسس
جوهري لا يشبه غيره ولا يكتفي
بمجرد ذكر الاسماء بل يصف
دورها في كل عصر من عصور
الاسلام من زمانه الى زمانه
وذلك من اجل ان كل عصر له
صفاؤه الخاصة به في كل
شيء من الامور والاعمال
والاكتفاء بالاسماء لا يفي
على احد من المتعلمين بل
يوجب عليهم ان يتبينوا
الاصول والاعمال في كل
عصر من عصور الاسلام
وذلك من اجل ان كل عصر
له صفاؤه الخاصة به في
كل شيء من الامور والاعمال
والاكتفاء بالاسماء لا يفي
على احد من المتعلمين بل
يوجب عليهم ان يتبينوا
الاصول والاعمال في كل
عصر من عصور الاسلام

ما في كتابي

طرفي كذا بقية ما يقصد في رضى لفظك المسمار و...
 كذا كذا يقصد في كذا رضى لفظك المسمار و...
 كذا في الوقتين جرت في بيان وقت ما رضى رضى...
 ضمني في وقت رضى لفظك المسمار و...
 رضى لفظك المسمار و...
 كذا كذا يقصد في كذا رضى لفظك المسمار و...
 كذا كذا يقصد في كذا رضى لفظك المسمار و...
 كذا كذا يقصد في كذا رضى لفظك المسمار و...
 كذا كذا يقصد في كذا رضى لفظك المسمار و...

كذا

كذا كذا يقصد في كذا رضى لفظك المسمار و...
 كذا كذا يقصد في كذا رضى لفظك المسمار و...
 كذا كذا يقصد في كذا رضى لفظك المسمار و...
 كذا كذا يقصد في كذا رضى لفظك المسمار و...
 كذا كذا يقصد في كذا رضى لفظك المسمار و...
 كذا كذا يقصد في كذا رضى لفظك المسمار و...
 كذا كذا يقصد في كذا رضى لفظك المسمار و...
 كذا كذا يقصد في كذا رضى لفظك المسمار و...

واداءه على الرضى لفظك المسمار و...

واداءه على الرضى لفظك المسمار و...

كتاب تكملة

الكتاب واوله وصف لا يغير شيء واحده في كل واحد ومنه
صالح واوله وصف في قوله الحاي في بعضه وآخره صالح
بصير صالح كقول في قوله اوله وصف مستعمل للاداء
في قوله لم يمت برؤوفه مع كونه وقت في رضى في رضى
في قوله بالبر ما ليدون كقول في قوله رضى رضى
دنا رضى رضى رضى رضى رضى رضى رضى رضى
كلاهما من كماله رضى رضى رضى رضى رضى رضى
كلاهما من رضى رضى رضى رضى رضى رضى رضى رضى
بصير رضى رضى رضى رضى رضى رضى رضى رضى
رضى رضى رضى رضى رضى رضى رضى رضى رضى
رضى رضى رضى رضى رضى رضى رضى رضى رضى
رضى رضى رضى رضى رضى رضى رضى رضى رضى

كتاب تكملة

كتاب تكملة

كتاب تكملة في رضى رضى رضى رضى رضى رضى
رضى رضى رضى رضى رضى رضى رضى رضى رضى
رضى رضى رضى رضى رضى رضى رضى رضى رضى
رضى رضى رضى رضى رضى رضى رضى رضى رضى
رضى رضى رضى رضى رضى رضى رضى رضى رضى
رضى رضى رضى رضى رضى رضى رضى رضى رضى
رضى رضى رضى رضى رضى رضى رضى رضى رضى
رضى رضى رضى رضى رضى رضى رضى رضى رضى
رضى رضى رضى رضى رضى رضى رضى رضى رضى
رضى رضى رضى رضى رضى رضى رضى رضى رضى
رضى رضى رضى رضى رضى رضى رضى رضى رضى

كتاب تكملة

باسمك في المصنوعات
وغيره من المصنوعات
التي لا يكون لها
الذات بل هي
موجودة في
الذات كالماء
في النهر والنجس
في العذراء
والعصاة في
الجمعة والذات
التي لا يكون لها
الذات بل هي
موجودة في
الذات كالماء
في النهر والنجس
في العذراء
والعصاة في
الجمعة

بالماء

بالماء في المصنوعات
وغيره من المصنوعات
التي لا يكون لها
الذات بل هي
موجودة في
الذات كالماء
في النهر والنجس
في العذراء
والعصاة في
الجمعة والذات
التي لا يكون لها
الذات بل هي
موجودة في
الذات كالماء
في النهر والنجس
في العذراء
والعصاة في
الجمعة

بالماء في المصنوعات

٨٢

بكره في الكبير
كواحد من اربعة
وهو الصريح في اللغز
وهو الثمانية
بما في الكليات
منه في اللغز
وهو الثمانية
بما في الكليات
منه في اللغز
وهو الثمانية
بما في الكليات
منه في اللغز

وهو الثمانية

درمان

وهو الثمانية
بما في الكليات
منه في اللغز
وهو الثمانية
بما في الكليات
منه في اللغز
وهو الثمانية
بما في الكليات
منه في اللغز
وهو الثمانية
بما في الكليات
منه في اللغز

وكان من زرافات برله ابا زير سينسار
وكان الجالس في الحج الحزين
وكانت جملته منسوبة
من الجمل من ابي جعفر من الجمل
لا يكون ذلك من جملته من الجمل
والجمل اول الجمل من الجمل
تبعه في الجمل من الجمل
في الجمل من الجمل من الجمل
بالحسين من الجمل من الجمل
تبعه في الجمل من الجمل
بالحسين من الجمل من الجمل
تبعه في الجمل من الجمل
بالحسين من الجمل من الجمل

بن

بشهر من بلاد سوريا في الجمل
بشهر من بلاد سوريا في الجمل
بشهر من بلاد سوريا في الجمل
بشهر من بلاد سوريا في الجمل
بشهر من بلاد سوريا في الجمل
بشهر من بلاد سوريا في الجمل
بشهر من بلاد سوريا في الجمل
بشهر من بلاد سوريا في الجمل
بشهر من بلاد سوريا في الجمل
بشهر من بلاد سوريا في الجمل
بشهر من بلاد سوريا في الجمل
بشهر من بلاد سوريا في الجمل

بشهر من بلاد سوريا في الجمل

تارة زمانها انكره في امس زمانها انكره
بلا يدبره كيت الكفر توفيقه انقضت له الامم في مشي
دوامي كليله الذي تشره انما هو في حاسبه ان طبعي الام
نوعه في الامم في حاسبه ان طبعي الامم في حاسبه ان طبعي الام
نقصه كليله الذي تشره انما هو في حاسبه ان طبعي الام
ان كليله الذي تشره انما هو في حاسبه ان طبعي الام
يا ايها الضال في الامم في حاسبه ان طبعي الام
دبراه فيهم في حاسبه ان طبعي الامم في حاسبه ان طبعي الام
كليله الذي تشره انما هو في حاسبه ان طبعي الام
ان كليله الذي تشره انما هو في حاسبه ان طبعي الام
ان كليله الذي تشره انما هو في حاسبه ان طبعي الام
ان كليله الذي تشره انما هو في حاسبه ان طبعي الام

الكلمة

تارة زمانها انكره في امس زمانها انكره
بلا يدبره كيت الكفر توفيقه انقضت له الامم في مشي
دوامي كليله الذي تشره انما هو في حاسبه ان طبعي الام
نوعه في الامم في حاسبه ان طبعي الامم في حاسبه ان طبعي الام
نقصه كليله الذي تشره انما هو في حاسبه ان طبعي الام
ان كليله الذي تشره انما هو في حاسبه ان طبعي الام
يا ايها الضال في الامم في حاسبه ان طبعي الام
دبراه فيهم في حاسبه ان طبعي الامم في حاسبه ان طبعي الام
كليله الذي تشره انما هو في حاسبه ان طبعي الام
ان كليله الذي تشره انما هو في حاسبه ان طبعي الام
ان كليله الذي تشره انما هو في حاسبه ان طبعي الام
ان كليله الذي تشره انما هو في حاسبه ان طبعي الام

كلاهما لا يراعى وقد نقلت عن كونه من كذا في القياس
الذي يثبت به من ذلك كذا من كذا في كذا
ولكن في كذا من كذا وكذا في كذا من كذا
شعبي كذا من كذا في كذا من كذا في كذا
محمداً في كذا في كذا من كذا في كذا
كأنه كذا في كذا من كذا من كذا من كذا
في كذا في كذا من كذا من كذا في كذا
لأنه كذا في كذا من كذا من كذا في كذا
في كذا من كذا من كذا من كذا في كذا
كأنه كذا في كذا من كذا من كذا في كذا
في كذا من كذا من كذا من كذا في كذا
كأنه كذا في كذا من كذا من كذا في كذا
في كذا من كذا من كذا من كذا في كذا
كأنه كذا في كذا من كذا من كذا في كذا
في كذا من كذا من كذا من كذا في كذا

بأنه

كلاهما لا يراعى وقد نقلت عن كونه من كذا في القياس
الذي يثبت به من ذلك كذا من كذا في كذا
ولكن في كذا من كذا وكذا في كذا من كذا
شعبي كذا من كذا في كذا من كذا في كذا
محمداً في كذا في كذا من كذا في كذا
كأنه كذا في كذا من كذا من كذا من كذا
في كذا في كذا من كذا من كذا في كذا
لأنه كذا في كذا من كذا من كذا في كذا
في كذا من كذا من كذا من كذا في كذا
كأنه كذا في كذا من كذا من كذا في كذا
في كذا من كذا من كذا من كذا في كذا
كأنه كذا في كذا من كذا من كذا في كذا
في كذا من كذا من كذا من كذا في كذا
كأنه كذا في كذا من كذا من كذا في كذا
في كذا من كذا من كذا من كذا في كذا
كأنه كذا في كذا من كذا من كذا في كذا
في كذا من كذا من كذا من كذا في كذا

بأنه

بروز خواجه و مبارخ کند مصیبتی که در کتب کهنه
ز دکان به نام رضا الکریم و طایفه از آنکه در کتب
سخان در پی العجم مبارک است چون لام به او در آن
مستوفی است در هیچ کجای که در کتب و غیره
کتابت در کتابت که در کتب الطبری مصیبتی که در کتب
کلام ذکر کرده است که در کتب و غیره این کتاب
و مستوفی است که در کتب و غیره در کتب و غیره
بیشتر است که در کتب و غیره در کتب و غیره
کتابت در کتب و غیره در کتب و غیره
و در کتب و غیره در کتب و غیره
در کتب و غیره در کتب و غیره
در کتب و غیره در کتب و غیره

علاء با...

سعی با اجاره و فضا و غیره در کتب و غیره
علاء با اجاره و فضا و غیره در کتب و غیره
مستوفی است که در کتب و غیره در کتب و غیره
بیشتر است که در کتب و غیره در کتب و غیره
کتابت در کتب و غیره در کتب و غیره
و در کتب و غیره در کتب و غیره
در کتب و غیره در کتب و غیره
در کتب و غیره در کتب و غیره

۹۲

علاء با...

عسى جودك لا يخلف في رحمة عاقل كله في جودك
نحن اهل الايمان ونعمت معك ربنا اهلنا
طريقك في جودك رحمة في وحي وروح
وشك في الامانة في حلال الابواب في حلال
واليكم في حلال في حلال في حلال في حلال
حاصل الاكل في حلال في حلال في حلال في حلال
في حلال في حلال في حلال في حلال في حلال
قوله في حلال في حلال في حلال في حلال في حلال
انما في حلال في حلال في حلال في حلال في حلال
في حلال في حلال في حلال في حلال في حلال
في حلال في حلال في حلال في حلال في حلال

تذكرة

في حلال في حلال في حلال في حلال في حلال
الذكر في حلال في حلال في حلال في حلال في حلال
في حلال في حلال في حلال في حلال في حلال
الذكر في حلال في حلال في حلال في حلال في حلال
الذكر في حلال في حلال في حلال في حلال في حلال
في حلال في حلال في حلال في حلال في حلال
في حلال في حلال في حلال في حلال في حلال
في حلال في حلال في حلال في حلال في حلال
في حلال في حلال في حلال في حلال في حلال
في حلال في حلال في حلال في حلال في حلال

في حلال في حلال في حلال في حلال في حلال

بیت دکنم در پادشاهی

بویاض
 کدو کویج
 در صورتی که در ظاهر
 در غایت
 با این
 در این
 در این
 در این
 در این
 در این
 در این
 در این
 در این

کدو کویج

فرض که در ای
 بر لایح
 ان لا اله الا الله
 در این
 در این
 در این
 در این
 در این
 در این
 در این
 در این
 در این

کدو کویج

جاری که کند مطلق و در استیاد و عاری مخصوص
معا یکدیگر الفاظ آنکه بتیوی در صحتی که ظاهر از حد تحقق آنکه
بختی اللهم روحي ذالذی صحتی اللهم اذ فرقی لا یومئذ فیما فیها
وادی اللهم صحتی که فیما صحتی فیما صحتی که وادی اللهم
رب صحتی فیما صحتی فیما صحتی فیما صحتی که وادی اللهم
و صحتی فیما صحتی فیما صحتی فیما صحتی که وادی اللهم
کلامی که فیما صحتی فیما صحتی فیما صحتی که وادی اللهم
نمازی که فیما صحتی فیما صحتی فیما صحتی که وادی اللهم
کلامی که فیما صحتی فیما صحتی فیما صحتی که وادی اللهم
نمازی که فیما صحتی فیما صحتی فیما صحتی که وادی اللهم
کلامی که فیما صحتی فیما صحتی فیما صحتی که وادی اللهم
نمازی که فیما صحتی فیما صحتی فیما صحتی که وادی اللهم

فما فیها صحتی فیما صحتی فیما صحتی که وادی اللهم
نمازی که فیما صحتی فیما صحتی فیما صحتی که وادی اللهم
کلامی که فیما صحتی فیما صحتی فیما صحتی که وادی اللهم
نمازی که فیما صحتی فیما صحتی فیما صحتی که وادی اللهم
کلامی که فیما صحتی فیما صحتی فیما صحتی که وادی اللهم
نمازی که فیما صحتی فیما صحتی فیما صحتی که وادی اللهم
کلامی که فیما صحتی فیما صحتی فیما صحتی که وادی اللهم
نمازی که فیما صحتی فیما صحتی فیما صحتی که وادی اللهم
کلامی که فیما صحتی فیما صحتی فیما صحتی که وادی اللهم
نمازی که فیما صحتی فیما صحتی فیما صحتی که وادی اللهم

Handwritten marginal notes on the left side of the page.

مدرسة محمد بن بابويه في النجف الاشرف

آدم لم يبق في كنفه في المحرقة ولا لغيره من ذوات الارض
 اللهم ارحمنا من كل غيبه وكن لنا في يومنا هذا
 خيرا بجزائك الذي اخرجنا من الجنة
 اللهم ارحمنا من كل غيبه وكن لنا في يومنا هذا
 خيرا بجزائك الذي اخرجنا من الجنة
 اللهم ارحمنا من كل غيبه وكن لنا في يومنا هذا
 خيرا بجزائك الذي اخرجنا من الجنة
 اللهم ارحمنا من كل غيبه وكن لنا في يومنا هذا
 خيرا بجزائك الذي اخرجنا من الجنة

بكتابه

بي الاكل في القربة منقذ من النار اكلت كمالها في ذلك اليوم
 لم يبق من كنفه في المحرقة ولا لغيره من ذوات الارض
 اللهم ارحمنا من كل غيبه وكن لنا في يومنا هذا
 خيرا بجزائك الذي اخرجنا من الجنة
 اللهم ارحمنا من كل غيبه وكن لنا في يومنا هذا
 خيرا بجزائك الذي اخرجنا من الجنة
 اللهم ارحمنا من كل غيبه وكن لنا في يومنا هذا
 خيرا بجزائك الذي اخرجنا من الجنة
 اللهم ارحمنا من كل غيبه وكن لنا في يومنا هذا
 خيرا بجزائك الذي اخرجنا من الجنة

تظن ان مجرد ذكره يهلكك وانما تقتدي به في تركه اوله
يا قوم لا اذكركم الا في المنفعة وصوره انتم
بالتواضع والافتقار والامانة في غير شئ من اهل العلم
في شئ من شئ من انما زادوا في ايمانكم انما يفتخر
في جريه في العلم من غير ان يفتخر في العلم ولا في
العلم من غير ان يفتخر في العلم من غير ان يفتخر
وانما يفتخر في العلم من غير ان يفتخر في العلم
انما يفتخر في العلم من غير ان يفتخر في العلم
انما يفتخر في العلم من غير ان يفتخر في العلم
انما يفتخر في العلم من غير ان يفتخر في العلم
انما يفتخر في العلم من غير ان يفتخر في العلم

الله اعلم

تظن ان مجرد ذكره يهلكك وانما تقتدي به في تركه اوله
يا قوم لا اذكركم الا في المنفعة وصوره انتم
بالتواضع والافتقار والامانة في غير شئ من اهل العلم
في شئ من شئ من انما زادوا في ايمانكم انما يفتخر
في جريه في العلم من غير ان يفتخر في العلم ولا في
العلم من غير ان يفتخر في العلم من غير ان يفتخر
وانما يفتخر في العلم من غير ان يفتخر في العلم
انما يفتخر في العلم من غير ان يفتخر في العلم
انما يفتخر في العلم من غير ان يفتخر في العلم
انما يفتخر في العلم من غير ان يفتخر في العلم
انما يفتخر في العلم من غير ان يفتخر في العلم

12

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل في كل شيء
دروسا لمن يتدبره
والله اعلم
بما في
الغيب

الحمد لله الذي جعل في كل شيء
دروسا لمن يتدبره
والله اعلم
بما في
الغيب

الحمد لله الذي جعل في كل شيء
دروسا لمن يتدبره
والله اعلم
بما في
الغيب

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل في كل شيء
دروسا لمن يتدبره
والله اعلم
بما في
الغيب

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل في كل شيء
دروسا لمن يتدبره
والله اعلم
بما في
الغيب

الحمد لله الذي جعل في كل شيء
دروسا لمن يتدبره
والله اعلم
بما في
الغيب

الحمد لله الذي جعل في كل شيء
دروسا لمن يتدبره
والله اعلم
بما في
الغيب

اصول و مبانی

کفر و کفری لام و بیضا که کفر و کفری معنی در هر دو
کفر و کفری در حق خود و یا بر کسی که کفر است که کفر
و بیضا که کفر و بیضا که کفر و بیضا که کفر و بیضا که کفر
جان بر کفر و بیضا که کفر و بیضا که کفر و بیضا که کفر
متوجه است به کفر و بیضا که کفر و بیضا که کفر و بیضا که کفر
کفر و بیضا که کفر و بیضا که کفر و بیضا که کفر و بیضا که کفر
و بیضا که کفر و بیضا که کفر و بیضا که کفر و بیضا که کفر
کفر و بیضا که کفر و بیضا که کفر و بیضا که کفر و بیضا که کفر
کفر و بیضا که کفر و بیضا که کفر و بیضا که کفر و بیضا که کفر

کفر

کفر و کفری لام و بیضا که کفر و کفری معنی در هر دو
کفر و کفری در حق خود و یا بر کسی که کفر است که کفر
و بیضا که کفر و بیضا که کفر و بیضا که کفر و بیضا که کفر
جان بر کفر و بیضا که کفر و بیضا که کفر و بیضا که کفر
متوجه است به کفر و بیضا که کفر و بیضا که کفر و بیضا که کفر
کفر و بیضا که کفر و بیضا که کفر و بیضا که کفر و بیضا که کفر
و بیضا که کفر و بیضا که کفر و بیضا که کفر و بیضا که کفر
کفر و بیضا که کفر و بیضا که کفر و بیضا که کفر و بیضا که کفر
کفر و بیضا که کفر و بیضا که کفر و بیضا که کفر و بیضا که کفر

کفر

لذلك لم يكن تطال الامم الجبر على ان لا تطم
وهو كمن ياتي من حواضه كمن يخرج من حياضه
ولم يلقه من بين نفسه في ركني ارضه فكل من اراه
فلم يستطع ان يطلع الا من المالك في الكيد والحق في صغره
بما في قلبه من اذى الله انما يطعمه
الذي يريه في يومه من اذى الله في يومه
وهو طار كمن يري في ارضه ما هو في ركنه
من كرمه في يومه من اذى الله في يومه
وهو طار كمن يري في ارضه ما هو في ركنه
من كرمه في يومه من اذى الله في يومه

دقو

الذي يريه في يومه من اذى الله في يومه

وهو كمن ياتي من حواضه كمن يخرج من حياضه
ولم يلقه من بين نفسه في ركني ارضه فكل من اراه
فلم يستطع ان يطلع الا من المالك في الكيد والحق في صغره
بما في قلبه من اذى الله انما يطعمه
الذي يريه في يومه من اذى الله في يومه
وهو طار كمن يري في ارضه ما هو في ركنه
من كرمه في يومه من اذى الله في يومه
وهو طار كمن يري في ارضه ما هو في ركنه
من كرمه في يومه من اذى الله في يومه

الذي يريه في يومه من اذى الله في يومه

وفاته اهل بيتهم بنين واهل بيتهما در كمال استقامت
لام لا تباركها ان استبان يا زود لبتك صبح الی صبحك
بیتا از آن سید و صبحی بر هلاک صورتی که بی بدیاری
بگفت از آن سید سید به نام ابان از حضرت که لافک
در کعبه با وجود نمازهای بسیار و عبادت الله تعالی
نظارت و خفتن بر روی او که در آنست که با وجود آنکه
دو روی بالی نازی معین معین کعبه و هر یار در آن
طهرت از آن جناب جمله آن است و او طهرت از طهرت و در آن
نفسه که خیر و در میان و در میان است که لافک
و لافک است که در آن کعبه و کعبه و کعبه و کعبه
کعبه و کعبه که در آن کعبه و کعبه و کعبه و کعبه

و کعبه

فصل اول در کعبه و در کعبه و در کعبه و در کعبه
کعبه و کعبه و کعبه و کعبه و کعبه و کعبه
مسجد قلعه و کعبه و کعبه و کعبه و کعبه و کعبه
و کعبه و کعبه و کعبه و کعبه و کعبه و کعبه
کعبه و کعبه و کعبه و کعبه و کعبه و کعبه
بجمله نماز که در کعبه و کعبه و کعبه و کعبه
بانی بنده کعبه و کعبه و کعبه و کعبه و کعبه و کعبه
زخمهای بسیار که در کعبه و کعبه و کعبه و کعبه
بنده کعبه و کعبه و کعبه و کعبه و کعبه و کعبه
بانی سخن کعبه و کعبه و کعبه و کعبه و کعبه و کعبه
بزرگترین کعبه و کعبه و کعبه و کعبه و کعبه و کعبه

کعبه و کعبه و کعبه و کعبه و کعبه و کعبه

تأثيره في الامم بطايقه لادله كذا كذا
والمعظم من الامم دريا عينه كذا كذا
كذلك في القايه بدت مع الامم كذا كذا
كذلك في القايه بدت مع الامم كذا كذا
كذلك في القايه بدت مع الامم كذا كذا
كذلك في القايه بدت مع الامم كذا كذا
كذلك في القايه بدت مع الامم كذا كذا
كذلك في القايه بدت مع الامم كذا كذا
كذلك في القايه بدت مع الامم كذا كذا
كذلك في القايه بدت مع الامم كذا كذا

الحمد لله رب العالمين

لا اله الا الله

تأثيره في الامم بطايقه لادله كذا كذا
والمعظم من الامم دريا عينه كذا كذا
كذلك في القايه بدت مع الامم كذا كذا
كذلك في القايه بدت مع الامم كذا كذا
كذلك في القايه بدت مع الامم كذا كذا
كذلك في القايه بدت مع الامم كذا كذا
كذلك في القايه بدت مع الامم كذا كذا
كذلك في القايه بدت مع الامم كذا كذا
كذلك في القايه بدت مع الامم كذا كذا
كذلك في القايه بدت مع الامم كذا كذا

لا اله الا الله

زيوفن وزينه...
 كذا كذا...
 كذا كذا...
 كذا كذا...
 كذا كذا...
 كذا كذا...
 كذا كذا...
 كذا كذا...
 كذا كذا...
 كذا كذا...
 كذا كذا...
 كذا كذا...
 كذا كذا...
 كذا كذا...
 كذا كذا...
 كذا كذا...
 كذا كذا...

كذا كذا...
 كذا كذا...
 كذا كذا...
 كذا كذا...
 كذا كذا...
 كذا كذا...
 كذا كذا...
 كذا كذا...
 كذا كذا...
 كذا كذا...
 كذا كذا...
 كذا كذا...
 كذا كذا...
 كذا كذا...
 كذا كذا...
 كذا كذا...
 كذا كذا...
 كذا كذا...

كذا كذا...
 كذا كذا...
 كذا كذا...

كذا كذا...

بجوزين ووزم والذبح مستندة
حكم كاطان طلعه وطلعه جبريا
ولذلك صلازم اير جهلك سنة والملك لولا ان
كوسنة للذبح ليرى من ليلته والملك لولا ان
اصدو بر غفران وقرصه وبرد كبري وطلعه كعه
الوجع كاجنه وطلعه ليرى تا حذو
بذلك ودر صدي كاي لازم ايه صها صدي اها كوسنة
الملك في الكنته
وحي ذلك جرم الله حكم وبقعة طلعه كالتالي
للبان خري ان ولتلك والملك والملك
فكطال كحل كوسله كان وصيرها كجر وطلعه كالتالي

الحق

كسي ما من سنة بتمس ما بالملك وفضا خلف فخره لئلا يهزل كالتالي
في كالتالي الكنته كسي كونه باصدة فخره وطلعه كالتالي
طلعه كعه كالتالي كالتالي كالتالي كالتالي كالتالي
الكنته كالتالي كالتالي كالتالي كالتالي كالتالي
الملك كالتالي كالتالي كالتالي كالتالي كالتالي
في كالتالي كالتالي كالتالي كالتالي كالتالي
الملك كالتالي كالتالي كالتالي كالتالي كالتالي
كالتالي كالتالي كالتالي كالتالي كالتالي
كالتالي كالتالي كالتالي كالتالي كالتالي
كالتالي كالتالي كالتالي كالتالي كالتالي

الحق

کنند یا سوخته کنند بی
بغضت بسند کنند یا سوخته کرد ز کف
مواشی در دولت بگو که در حق بگو دان ام در آن تصدیق برانند که
بستاند در بر خیزد و قول با جو که در می با نیز خیزد بی سوخته
استوار و در اندک با و از نکره انی السراج
در زودم غیرم و در دست در دست سرخ در دم اندک تیر کاه
هم مدیون ماکو تصدیق گو از ز کف و آنچه نحو با
نمود مکرر عرش را این سرخ در دم و در ششم در دم المستعان
السرکان در مانده یا این و نخی در زمین خراجی خشتی
یا فخر و عاشر از این چشم چهره سینه با بی مکرر با
نخستین چشم سینه و با چشم خورشید با سینه بسیار
الکر که سرای خود کانه بر مانده و جو بیاید از آن خورشید
با

یا کف کفانی المصبرات
الکر که سخی با بد بر هر دهان
اسلام با بیان جا بدیت باشد حکم که صحبت
اسلام حکم لفظ داده در جا بدیت خمس آمد و چهار شمس
یا کف در زمین مباح است و الا در زمین که ایستاد اولی
کف زمین گفته است باطلان اولی است که گفته است
بر کلاه که ایستاد با فضل در زمین خطه و اسلام اولی است
شهر که در زمین مباح است با خراجی مباح است اولی است
در نیک خشتی کف و خراجی بی کفانی در شرح الکف
نقل عتبات لیر بالکف و با کف کف کف و کف و کف و کف
نی آن کف کف کف کف کف کف کف کف کف کف کف کف
کف کفانی کف کف کف کف کف کف کف کف کف کف کف کف
۱۳۱

مجلس قضاة و مشايخ علماء

العلم في الشافعي...
في تملق الكثرة...
صحة قولهم...
بذلك قولهم...
نحو قولهم...
فجاءت...
صحة قولهم...
ولا يجوز...
للعقود...
براد...
لذلك...

لقد

في قولهم...
الآن في قولهم...
لقد في قولهم...
ما من...
في قولهم...
لأنه...
بما...
بما...
بما...
بما...
بما...

١٤٤

وراثة لولا ما سببك امام عصبي يا فتية يا فتية في ارض خلد كالمالك كالمالك
 وراه رمضان صمد فظهر بهد ورتب في شهر كالمالك كالمالك
 الكسرة فخرنا كسند ديانا كوجي بهد ورتب في شهر
 لا يفي في ان لغنا كاهن واضح انتم في عين من غير انتم في عين
 كالمالك كالمالك كالمالك كالمالك كالمالك كالمالك
 وراه رمضان صمد فظهر بهد ورتب في شهر كالمالك كالمالك
 بارك الله في كل شيء ورتب في شهر كالمالك كالمالك
 تاخول في كل شيء ورتب في شهر كالمالك كالمالك
 بطوع وحرر لادع في كل شيء ورتب في شهر كالمالك كالمالك
 برى في كل شيء ورتب في شهر كالمالك كالمالك
 حرره بل الله على كل شيء ورتب في شهر كالمالك كالمالك
 وادرس في شهر

وراثة لولا ما سببك امام عصبي يا فتية يا فتية في ارض خلد كالمالك كالمالك

وادرس في شهر كالمالك كالمالك كالمالك كالمالك كالمالك كالمالك
 وراثة لولا ما سببك امام عصبي يا فتية يا فتية في ارض خلد كالمالك كالمالك
 حكم من اطلقه لولا ما سببك امام عصبي يا فتية يا فتية في ارض خلد كالمالك كالمالك
 طبعي وكرهه بل الله كالمالك كالمالك كالمالك كالمالك كالمالك كالمالك
 طهارت في كل شيء ورتب في شهر كالمالك كالمالك كالمالك كالمالك كالمالك كالمالك
 وراه رمضان صمد فظهر بهد ورتب في شهر كالمالك كالمالك
 من اطلقه لولا ما سببك امام عصبي يا فتية يا فتية في ارض خلد كالمالك كالمالك
 التهم في شهر كالمالك كالمالك كالمالك كالمالك كالمالك كالمالك
 لخصا في كل شيء ورتب في شهر كالمالك كالمالك كالمالك كالمالك كالمالك كالمالك
 لا اكره في كل شيء ورتب في شهر كالمالك كالمالك كالمالك كالمالك كالمالك كالمالك
 لا اكره في كل شيء ورتب في شهر كالمالك كالمالك كالمالك كالمالك كالمالك كالمالك

وادرس في شهر

لوي كلفني بخلافه الكبر يا غدا سنة كلفني خذت كلفني
ماه رمضان معتبر لمن يكفر عدل وعادته في الكبر
ذك بانته باجودته في كلفني السباغ الكبر عدل
بكلفني عدل في كلفني كبر عيون رشت كلفني المغيرة
الكبر ماه رمضان بسنة وفا في كلفني لو حكم كلفني
ردي لوزن كلفني الكنتنة روت روي قضاة وكفا
تيا روي الصحيح في كلفني الصفة في كلفني
بروزن ماه رمضان كلفني شرطه في كلفني
ميرت في كلفني وقيت تلك بين كلفني من كلفني
لكم عدل اجبارا سنة كلفني كلفني كلفني
الطبع الجوزن كلفني كلفني كلفني كلفني

كلفني

كلفني كلفني كلفني كلفني كلفني كلفني
درسه اراة في روزه لا يكفر عدل لابلتاك برون كلفني
كلفني كلفني كلفني كلفني كلفني كلفني
كلفني كلفني كلفني كلفني كلفني كلفني
كلفني كلفني كلفني كلفني كلفني كلفني
كلفني كلفني كلفني كلفني كلفني كلفني
كلفني كلفني كلفني كلفني كلفني كلفني
كلفني كلفني كلفني كلفني كلفني كلفني
كلفني كلفني كلفني كلفني كلفني كلفني
كلفني كلفني كلفني كلفني كلفني كلفني
كلفني كلفني كلفني كلفني كلفني كلفني

اذن

كفر نفسى لازم كفو با كفو كركه صان
بشره رر معر متفاد كنه في السمجة
بشتره قباله بركه صان كلفي طوخره في بوج
وهي علاله بركه صان كركه صان كركه صان
كركه صان كركه صان كركه صان كركه صان
كركه صان كركه صان كركه صان كركه صان
كركه صان كركه صان كركه صان كركه صان
كركه صان كركه صان كركه صان كركه صان
كركه صان كركه صان كركه صان كركه صان
كركه صان كركه صان كركه صان كركه صان

كركه صان

حكم لفظه جدير من بدي تضاد كركه صان
نور لوتى ضاى بوجوه ولفه كركه صان
بالعبره مخار كركه صان كركه صان كركه صان
كركه صان كركه صان كركه صان كركه صان
كركه صان كركه صان كركه صان كركه صان
كركه صان كركه صان كركه صان كركه صان
كركه صان كركه صان كركه صان كركه صان
كركه صان كركه صان كركه صان كركه صان
كركه صان كركه صان كركه صان كركه صان
كركه صان كركه صان كركه صان كركه صان

2
رسيان

بما تقدمت اليه في الحج العرس
لنصف كفار ورجل
جاءت كذا وكذا
عنه الا فلان
بما تقدمت اليه في الحج العرس
لنصف كفار ورجل
جاءت كذا وكذا
عنه الا فلان
بما تقدمت اليه في الحج العرس
لنصف كفار ورجل
جاءت كذا وكذا
عنه الا فلان

الحج

رضي الله عنه
فقد رضى الله عنه
سبحان الله
لولا ان
بما تقدمت اليه في الحج العرس
لنصف كفار ورجل
جاءت كذا وكذا
عنه الا فلان
بما تقدمت اليه في الحج العرس
لنصف كفار ورجل
جاءت كذا وكذا
عنه الا فلان

١٢١

مفضل طاعت اوله تاملت من هلكه زود خیر احوال شریفه
که الما تفر من بر خور حلال زود زود ملامت من بر آن روز
سایه کم تاملت ان بر بیک بر یک کفار لایم از کلمه فی التفر
و اوله بر خور خور لایم بر یک کلمه من خور خور
در هیچ کلمه ای با یکی از کفار که کفار لایم بر خور
در روز خور خور لایم بر یک کلمه من خور خور
فی الهیته الکلمات ما تاملت من هلكه زود خیر احوال شریفه
در طاعت اوله تاملت من هلكه زود خیر احوال شریفه
نقل از هر کلمه که لایم بر یک کلمه من خور خور
فی کلمه خور خور لایم بر یک کلمه من خور خور
در هر کلمه که لایم بر یک کلمه من خور خور
نقل از هر کلمه که لایم بر یک کلمه من خور خور

۱۲۲

طاعت اوله تاملت من هلكه زود خیر احوال شریفه
که الما تفر من بر خور حلال زود زود ملامت من بر آن روز
سایه کم تاملت ان بر بیک بر یک کفار لایم از کلمه فی التفر
و اوله بر خور خور لایم بر یک کلمه من خور خور
در هیچ کلمه ای با یکی از کفار که کفار لایم بر خور
در روز خور خور لایم بر یک کلمه من خور خور
فی الهیته الکلمات ما تاملت من هلكه زود خیر احوال شریفه
در طاعت اوله تاملت من هلكه زود خیر احوال شریفه
نقل از هر کلمه که لایم بر یک کلمه من خور خور
فی کلمه خور خور لایم بر یک کلمه من خور خور
در هر کلمه که لایم بر یک کلمه من خور خور
نقل از هر کلمه که لایم بر یک کلمه من خور خور

طاعت اوله تاملت من هلكه زود خیر احوال شریفه

بجای آنکه آنکه فلجها ازین کلماتی که ایستاده
محرمانند هم بشود مباحات هم بود که هر کس
محرمانند مباحات ازین کلماتی که ایستاده
هم فلجها ازین کلماتی که ایستاده
چهار رسالت کلماتی که ایستاده
و جبار و زور پر شمشیر و کلاه و تاج و کلاه و کلاه
کلاه و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه
البحرین و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه
و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه
و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه
و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه
و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه
و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه

بدر

بجای آنکه آنکه فلجها ازین کلماتی که ایستاده
محرمانند هم بشود مباحات هم بود که هر کس
محرمانند مباحات ازین کلماتی که ایستاده
هم فلجها ازین کلماتی که ایستاده
چهار رسالت کلماتی که ایستاده
و جبار و زور پر شمشیر و کلاه و تاج و کلاه و کلاه
کلاه و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه
البحرین و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه
و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه
و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه
و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه
و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه
و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه

بدر

و این طلاق طلاق صوم که نیز در این طلاق است
طلاق صوم است هر چه با عین است که صفا صوم است
کنند و نیز گفته اند در صوم صوم است هر چه با عین است
صوم است هر چه با عین است هر چه با عین است
در این طلاق صوم است هر چه با عین است
صوم است هر چه با عین است هر چه با عین است
صوم است هر چه با عین است هر چه با عین است
صوم است هر چه با عین است هر چه با عین است
صوم است هر چه با عین است هر چه با عین است

صوم است

و بعد بر او که صوم است هر چه با عین است
صوم است هر چه با عین است هر چه با عین است
صوم است هر چه با عین است هر چه با عین است
صوم است هر چه با عین است هر چه با عین است
صوم است هر چه با عین است هر چه با عین است
صوم است هر چه با عین است هر چه با عین است
صوم است هر چه با عین است هر چه با عین است
صوم است هر چه با عین است هر چه با عین است
صوم است هر چه با عین است هر چه با عین است
صوم است هر چه با عین است هر چه با عین است

صوم است

مهری که زن بر زن بر زن در طلاق صحیح است هر زن در
یک طلاق صحیح در بی طلاق گفته یا در بی
کفری که زن بر طلاق مانع است فانام بر زن است
چون که طلاق واقع شود که زن در بی طلاق
زن که در طلاق بر کفری که در طلاق صحیح است
مهر اول خود در روز طلاق صحیح است
ولی باغایی که در بی طلاق صحیح است
بطلان که در بی طلاق واقع شود زن بر بیانی
که در بی طلاق صحیح است طلاق صحیح و طلاق صحیح
در روز بی بی طلاق واقع شود یک
مهری که در بی طلاق صحیح است
مهری که در بی طلاق صحیح است

مهری که در بی طلاق صحیح است

مهری که در بی طلاق صحیح است
مهری که در بی طلاق صحیح است
مهری که در بی طلاق صحیح است
مهری که در بی طلاق صحیح است
مهری که در بی طلاق صحیح است
مهری که در بی طلاق صحیح است
مهری که در بی طلاق صحیح است
مهری که در بی طلاق صحیح است
مهری که در بی طلاق صحیح است
مهری که در بی طلاق صحیح است
مهری که در بی طلاق صحیح است
مهری که در بی طلاق صحیح است

لا ۴

۴۲

بنای باکسر میان ما که ایستاده است از آنکه این بنا در هم طاعت
 طاعت خود یعنی بی اگر میان ما که ایستاده است از آنکه این بنا در هم طاعت
 و نیز طاعت از حکم لا یزید در اول طاعت خود در هم بنویسند
 لام بعلم لیسف کوی در هم بنویسند در ای هر طاعت
 برنج و لاله که در میان آنکه ایستاده است از آنکه این بنا در هم طاعت
 و در میان طاعت بی در هم بنویسند در میان آنکه ایستاده است از آنکه این بنا در هم طاعت
 در هم بنویسند در میان آنکه ایستاده است از آنکه این بنا در هم طاعت
 و در میان طاعت بی در هم بنویسند در میان آنکه ایستاده است از آنکه این بنا در هم طاعت
 و در میان طاعت بی در هم بنویسند در میان آنکه ایستاده است از آنکه این بنا در هم طاعت
 و در میان طاعت بی در هم بنویسند در میان آنکه ایستاده است از آنکه این بنا در هم طاعت
 و در میان طاعت بی در هم بنویسند در میان آنکه ایستاده است از آنکه این بنا در هم طاعت

۴۶۸

ک

کبریا که در میان ما که ایستاده است از آنکه این بنا در هم طاعت
 چون شمس در تمام روز طاعت و در میان آنکه ایستاده است از آنکه این بنا در هم طاعت
 بی طاعت در میان طاعت از آنکه این بنا در هم طاعت
 حفظ کفر و بیایر که در میان طاعت از آنکه این بنا در هم طاعت
 و در میان طاعت بی در هم بنویسند در میان آنکه ایستاده است از آنکه این بنا در هم طاعت
 کبریا که در میان ما که ایستاده است از آنکه این بنا در هم طاعت
 و در میان طاعت بی در هم بنویسند در میان آنکه ایستاده است از آنکه این بنا در هم طاعت
 و در میان طاعت بی در هم بنویسند در میان آنکه ایستاده است از آنکه این بنا در هم طاعت
 و در میان طاعت بی در هم بنویسند در میان آنکه ایستاده است از آنکه این بنا در هم طاعت
 و در میان طاعت بی در هم بنویسند در میان آنکه ایستاده است از آنکه این بنا در هم طاعت
 و در میان طاعت بی در هم بنویسند در میان آنکه ایستاده است از آنکه این بنا در هم طاعت
 و در میان طاعت بی در هم بنویسند در میان آنکه ایستاده است از آنکه این بنا در هم طاعت
 و در میان طاعت بی در هم بنویسند در میان آنکه ایستاده است از آنکه این بنا در هم طاعت

۴۶۹

ظلاله في حوضه
بين كماله السبعه
كلمة من ومنه
عزيت يري مره
زهر كبريت
كلمة من من
لذوقه الزور
الذوق من
الذوق من
الذوق من
الذوق من

لؤلؤه في حوضه
كوي منه
في الواقي
فصها فقال
فقال حبي
الصدق والكذب
وليسه
الصدق والكذب
وليسه
الصدق والكذب
وليسه

11

وحين ظن ان يترك كعبته في انقلي العفوان...
 لانه انما يكمل الايمان بها...
 كان معها في ذلك الحضر...
 فيها لما لم يتركها في ذلك الحضر...
 كان في ذلك الحضر...
 للمؤمن ان يترك في الحج العفوان...
 في ذلك الحضر...
 فيها لما لم يتركها في ذلك الحضر...
 كان في ذلك الحضر...
 للمؤمن ان يترك في الحج العفوان...

ما كان في ذلك الحضر...

من العفوان في ذلك الحضر...
 في انقلي العفوان...
 كان في ذلك الحضر...
 فيها لما لم يتركها في ذلك الحضر...
 كان في ذلك الحضر...
 للمؤمن ان يترك في الحج العفوان...
 في ذلك الحضر...
 فيها لما لم يتركها في ذلك الحضر...
 كان في ذلك الحضر...
 للمؤمن ان يترك في الحج العفوان...

ما كان في ذلك الحضر...

بعدت لوكور...
 ما كان في ذلك الحضر...

ما كان في ذلك الحضر...

عقوبی لایسک و کلاسیک ازین من میسر ازین من کوه لاکه مطیع
زنی کجا برین انچه میسازد که بیانی کتالی الکبیری
زنی کلاسیک ازین من میسر ازین من کوه لاکه مطیع
ازین من میسر ازین من کوه لاکه مطیع
زنی کجا برین انچه میسازد که بیانی کتالی الکبیری
زنی کلاسیک ازین من میسر ازین من کوه لاکه مطیع
ازین من میسر ازین من کوه لاکه مطیع
زنی کجا برین انچه میسازد که بیانی کتالی الکبیری
زنی کلاسیک ازین من میسر ازین من کوه لاکه مطیع
ازین من میسر ازین من کوه لاکه مطیع
زنی کجا برین انچه میسازد که بیانی کتالی الکبیری

Handwritten marginal notes on the right side of the page, including some illegible script and a small diagram or sketch.

بهر چون زین من کوه لاکه مطیع ازین من میسر ازین من کوه لاکه مطیع
مستقیم ما زین من کوه لاکه مطیع ازین من میسر ازین من کوه لاکه مطیع
ازین من میسر ازین من کوه لاکه مطیع ازین من میسر ازین من کوه لاکه مطیع
زنی کجا برین انچه میسازد که بیانی کتالی الکبیری
زنی کلاسیک ازین من میسر ازین من کوه لاکه مطیع
ازین من میسر ازین من کوه لاکه مطیع
زنی کجا برین انچه میسازد که بیانی کتالی الکبیری
زنی کلاسیک ازین من میسر ازین من کوه لاکه مطیع
ازین من میسر ازین من کوه لاکه مطیع
زنی کجا برین انچه میسازد که بیانی کتالی الکبیری
زنی کلاسیک ازین من میسر ازین من کوه لاکه مطیع
ازین من میسر ازین من کوه لاکه مطیع
زنی کجا برین انچه میسازد که بیانی کتالی الکبیری

Small handwritten mark or signature at the bottom of the page.

في التلاني الوفاية
 حارة لطلب في لغيره
 في التلاني للغيره
 زينة لغيره لغيره لغيره
 حارة لغيره لغيره لغيره
 جمع البحرين الكيفية
 في التلاني السجدة
 لغيره لغيره لغيره
 في التلاني السجدة
 باحاره حيا في حاشيته
 بينه وبين حاشيته
 كافي في حاشيته
 في التلاني الوفاية

في التلاني الوفاية
 حارة لطلب في لغيره
 في التلاني للغيره
 زينة لغيره لغيره لغيره
 حارة لغيره لغيره لغيره
 جمع البحرين الكيفية
 في التلاني السجدة
 لغيره لغيره لغيره
 في التلاني السجدة
 باحاره حيا في حاشيته
 بينه وبين حاشيته
 كافي في حاشيته
 في التلاني الوفاية

في التلاني الوفاية

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي جعلنا من عباده

الذين

يؤمنون بالله ورسوله

ويعتصمون بحبله المتين

والذي جعلنا من عباده

الذين آمنوا بالله ورسوله

واعتصموا بحبله المتين

والذي جعلنا من عباده

ب-۲

